

BAJTÁRS NE FELEDD:

A m. kir. Csendőrség létszáma 1944 nyarán 22.000 fő volt.

A csendőrség felügyelője adatai szerint 1945. március 15-én a testület létszáma 11.000 főre apadt, a többi elesett, vagy eltűnt a frontokon.

1945 és 1949 között a hazai kommunista rendszer a szovjet csapatok támogatásával 5.000 csendőrt végeztetett ki „háborús és népellenes bűnök” vádjaival.

1971-ben hozzávetőlegesen 3.000 csendőr bajtársunk él az Óhazában és az elszakított területeken. 3.000 szerencsétlen Bajtársunk 25 évi és életfogytiglani kényszermunkára ítélve reménytelenül tengeti életét a Szovjetúnióban.

A m. kir. Csendőrség szabályzataink által előírt feladatát, törvényes kormányaink rendeletét és esküvel vállalt kötelességeit hűséggel teljesítette a háború végéig. Helytállásunkért megkaptuk a fenti „jutalmat”.

Az emigrációban 1.100 csendőr él három világrész 40 országában, vagy államában.

Ez az ezerszáz fő, hajdani Testületünk 5%-a ápolja az elpusztított m. kir. Csendőrség szolgálati ideáljait, örzi a csendőr szellemet, tartja az összeköttetést a Bajtársi Levél és az Egyesületi Értesítő útján, évi 200 IKKA csomaggal segíti az óhazában élő idős, beteg bajtársak, csendőr özvegyek és árvák sokaságát.

Ez az 5% küzd megalkuvás nélkül a sárbataposott kakastoll becsületéért, Magyarország felszabadulásáért, vállalva a többi nemzeti szellemű szervezeteinkkel, keresztény Egyházainkkal.

Ez a munka az elnémított Otthon nevében szent kötelességünk!

Ezért alakult, ezért él emigráns szervezetünk: a MKCSBK!

Bajtárs, maradj továbbra is az Otthon, a szenvedő, megalázott, szétépett Szülőhaza áldozatos szolgája az emigrációban!

Az emigráns csendőr a külföldön élő magyarság élethosztiglan önkéntes járőrvezetője!

Híven-Becsülettel-Vitézül! A Hazáért Mindhalálig!

vitéz KÖVENDY KÁROLY,
laktanya parancsnok.